

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 " — "
 Negyedévre . . . 2 " 50 "
 Egy óra . . . " 85 "
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. jöel

A honvédség fejlődése.

Pécs, 1896. március 24.

A Fehérváryhoz menesztett pécsi bizalmi felirat ezt a magyar miniszteri székhez hűtő osztrák generálist, mint a magyar honvédség biztos fejlődésének megteremtőjét dicsőíti, ez irányban való áldásos működését, a közélet terén szerzett érdemeit oly magasan állóknak hirdeti, hogy azokat a Kasics-féle galád támadás nem is érintheti.

Ez a felfogás oly feltűnően egyezik Fehérvárynak az országgyűlésen nyilvánított nézetével, hogy szinte hajlandó elhinni az ember, miszerint az a felirat, a honvédelmi palotából származó „használati utasítás” szerint készült.

Méltóságán alóli dolognak tartja a röpiratbeli vádakraól egyáltalán csak beszélni is, mondta Fehérváry az Ugron beszédére, a mi más szavakkal oda lyukad ki, hogy „érdemeim oly magasan állanak, hogy azokat a vádak nem is érinthetik, fölösleges tehát azok ellen védekezniem.”

Pedig hát tudja, érzi azt mindenki, hogy ez csak üres frázis s éppen az erősíti meg a közvéleményt gyanakvásában, hogy a cáfolás terhes munkáját a vádaskodónak bolonddá nyilvánításával s az egyéni méltóság hánytorgatásával iparkodnak elűtni.

Nem szólunk itt a röpiratnak a mi-

niszter magánéletére vonatkozó vádjairól, azok minket nem érdekelnek; de vannak abban a röpiratban és Kasics megelőző nyilatkozataiban oly pozitív vádak is, a melyek a miniszternek tisztán hivatalos ténykedéseire vonatkoznak. Ezekről már joga van a közvéleménynek követelni, hogy megcáfoltassanak, vagy ha igazaknak bizonyulnak, a megtámadott államférfiu hagyja oda helyét, a melyet a nemzet akaratának ignorálásával s idegen érdeknek szolgálva töltött be.

Mikor a miniszteriumnak egy magas állásu alkalmazottja, a kinek évtizedeken bőséges alkalmá volt a miniszter működését a legapróbb részletekig megfigyelni és tanulmányozni, a nagy nyilvánosság előtt azzal vádolja volt főnökét, hogy egész hivatali működése arra irányult, mikép a honvédséget a közös hadseregbe beolvassza, az országnak erre való önálló és független rendelkezési jogát lassan-lassan idegen kézbe átjatszsza s a mikor az a beavatott vádaskodó ennek igazolására konkrét tényeket hoz fel: akkor nem elég a sértett önértzet köpenyébe burkolózni s a vádaskodót egyszerűen bolondnak deklarálni, mert a közönség könnyen arra a meggyőződésre jut, hogy azok a vádak a valóságban alapulnak, hisz a megtámadott nemcsak megcáfolni nem iparkodik, de egyenesen és határozottan meghazudtolni sem meri őket.

Hogy a Fehérváry-kormányzat a magyar honvédséget milyen irányba terelte, azt Kasits vádjai nélkül is sajnos tapasztalhatta minden igaz magyar ember.

A mikor még nem volt elkerülhetlen politikai szükségesség, hogy a magyar honvédelmi miniszter székében osztrák generális üljön, a magyar honvédségnek a törvényhozás s a magyar nemzet intenciójához képest a közös hadseregtől egészen eltérő szervezete, meg szelleme is volt.

A honvédség zászlóaljak szerint volt szervezve, s a magasabb taktikai egység a dandár volt, a mely szervezet mindenütt célszerűbbnek bizonyult a nehézkes ezredrendszerénél, annyira, hogy mozgósítás esetén az osztrák hadseregben is megszüntették az ezredköteléket s a dandárokba osztott zászlóaljakat vették fel taktikai egységekkül.

Fehérvárynak ez a szervezet azonban nem tetszett, mert nem volt a közös hadsereg képére és hasonlatosságára teremtve. A magyar nemzet lelkes áldozatkészséggel azért teremtette meg a honvédséget, hogy az magvát képezze a nemzeti hadseregnek, melyet a hatvanhetes kiegyezés elvont az ország rendelkezése alól: Fehérváry feladata volt ezt a sóviniszta nemzeti törekvést meghiusítani s a honvédséget a közös hadsereg egyszerű tartalékává átgyurni, ehhez pedig első sorban a szervezet azonosítására volt szükség.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Nem szeretsz?

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Nógrádiné Bodrogh Lina.

Lányok! lányok! ne játsszatok a szerelemmel — inti az arató lányokat az est beálltával mesére gyújtó Gácsi bácsi, — szerelem kötötte össze szüleitek szívét, ez a szerelem tette boldoggá őket . . . Ez mozgatja a világot és ha két szív, szerelemmel csordultig telve, nem érti meg egymást, az sirt és mindkettőnek: itt a példa, figyeljetelek.

Elharangozták már a takarodót. — Elcsendesedett az egész falu . . . Kiss Mihály uram is rendet csinált az udvarában, a Miska juhászlegény hazahajtotta a birkanyáját, át is számlálta a gazdája kezére, nem hiányzott abból még egy fia sem. A Zsófi cseléd elébe adta az esti eledelét, vigan elköltötte, jóízűt ivott rája . . . Hóna alá csapta furulyáját, lement a Bodrogh partjára, a hova a Gübölyös Boriskák házvége néz, rágyújtott a legkedvesebb nótájára, a melyik úgy hangzik, hogy „Gyönyörű szép kis angyalom, gyere ki!” Azután végig nyújtózott a gyepre, várta hogy a Boriska kijöjjön. — Nem so-

káig várta — félve nyitotta ki a kis kertajtót Boris, nehogy valaki észrevegye, aztán kiosont rajta . . . De miért titkolózik? Szabad neki, hisz az egész falu tudja, hogy már nemsokára meglesz a kézfogó. De hát ki tehet róla, ha mégis edesebb úgy, hogy senki sem tud róla semmit, a találkozások . . . Hisz a juhásznak is jól esik, ha a nyáját néha a tilosban kapja.

— Édes kis Boriskám, csakhogy kijöttél, édes angyalom. Olyan nehezen várt már a szívem, alig birtam már vele . . . Gyere, ülj ide a subámra.

Nem vonakodott a Boriska; odaült mellé. — A Miska meg olyan csókot nyomott az ajakára, hogy még a viciapánné is megirigyelhette volna. — Azután átölelte szépen a derekát, a Boriska meg szívesen túrt, mintha mézeskalácsal kínálgatnák.

— Ne szeressen oly nagyon kigyelmed, megtalálná banni.

— Dehogy bánom, rózsám — ugyan miért bánám, hát nem te leszel a feleségem?

— Igen, de el találom bizni magamat.

— Hát aztán? Ugy is tudja az egész falu, hogy szép vagy, azt is tudják, hogy a feleségem leszel, de hadd tudják, hadd irigyeljék, mit bánom én, csak szeress! Már pedig abban oly bizonyos vagyok, mint a meghalásban.

— Jaj! most meg már kelmed biza-kodik el. Hogy tudja, hogy szeretem?

— Hiszen lelkem igaz, hogy még egy szóval sem mondtad, de a hányasor megfűttam még a kis furulyámat, még eddig mindig itt termettél a hivatató szavára . . . Aztán ha megöleltelek, a szived is úgy dobogott, mintha ki akart volna ugrani a helyéből, a szemeid meg úgy ragyogtak rám, mintha el akarták volna lopni a lelkemet, ha még ez sem azt jelenti, hogy szeretsz, akkor még a tiszteletes ur szava is hasngság az Isten házában . . . De jól van no! Ha nem vesszéd szívesen az én szeretetemet, többé nem erőltetem rád.

Azzal elhallgatott a Miska a subán, elővette a fűzfa furulyáját, rágyújtott egy bánatos nótára úgy, hogy Boris szíve majd meghasadt a hallására. — No de mindegy, gondolá magában, majd megbékül, majd csókra nyújtja a száját, ölelésre a két karját s annál edesebb lesz egy kis durcáskodás után. De csak egyre szólott az a szomorú nóta, mintha a Miska szíve lett volna benne . . . Boriska már-már alig bírta tovább, csak még egyszer kezdte volna újra, de a Miska egyet gondolt, nyakába vetette a subáját, hogy utját vegye hasafelé. — Ez a cselekedet aztán megint rossz utra fordította a Boriska szívét; gondolta magában, hogyha te is dacolsz, nem fog ártani egy kis ingerkedés . . .

Keresztül is vitte ezt kerülő utakon, hogy egyszerre nagyon feltűnő ne legyen. A zászlóalj és a dandár közé bekelte taktikai egységül a földandárt s ezzel a képtelen elnevezéssel leplezte az áttérést a zászlóalj-rendszerről az ezred-rendszerre. A mikor aztán a közhangulat már bele törődött ebbe, akkor kirukkolt a valósággal s lett a földandárból honvédezred.

Fehérvár előtt a honvédség mint önálló haderő a közöstől független szervezétének megfelelőleg nagyobb csapattestekben lépett fel a gyakorlatoknál is. Ennek köszönhetőe létesülését a pécsi honvédsáttábor is, a melyre Pécs városa is a nemzeti haderő kifejlődésének reményében lelkesedéssel hozta meg a tőle követelt nagy áldozatot.

Büszkeség töltötte el keblünket, a mikor itt 6—8000 magyar honvédet láttunk felvonulni, magyar vezényszó, és magyar lobogó alatt; a gyakorlatokat intéző főparancsnok lakásán büszkén lengett a magyar nemzeti zászló.

Nos hát, Fehérvár ebben a tekintetben is fejlesztette a magyar honvédséget. Nincsenek most már önálló honvéd nagygyakorlatok. Egyes honvéd ezredek be lesznek osztva a közös hadsereg csapattestéibe s ezekkel közösen végzik gyakorlatait; a parancsnokok lakásán a nemzeti lobogót leszorította a fekete-sárga jelző zászló; a honvéd sáttábor üresen áll vagy legfőlebb egy-két zászlóalj lézeng a 8—10.000 ember számára készült bakkokban.

Hja! magyar haderőnek négy békében s még színleg sem szabad háborusdit játszania osztrák főparancsnokság nélkül.

A mi meg a nemzeti szellemet illeti, a mely tagadhatatlanul meg volt a honvédség tisztikarában s a mely csodákat művelt a honvédség harc képessé tételében, azt Fehérvár csudálatosan hasonlóvá tudta tenni a hagyományos osztrák katonai szel-

lemhez, a melynek vannak igen tisztességes tulajdonai, mert Fehérvár szerint az a hagyományos szellem mindig a tisztesség, törvényesség és kötelesség érzete volt; de egy mindig hiányzott benne: a lelkesedés nemzeti ideálokért; nem a hazának is, hanem kizárólag a legfőbb hadurnak szolgált.

A honvédségből Fehérvár kiölte azt a szép szellemet, a mely a hazáért való lelkesedést a legfőbb hadur iránt való törhetlen hűséggel egyesítette. Ennek a szellemnek zászlóvivőit küldözte s telerakta helyeiket az osztrák hagyományos szellem apostolaival.

A hadi tudományok gyakorlataiban rászolgált ugyan a honvédség a legfőbb hadur megrovására, de az osztrák szellem szerencsésen felszívta magába: ide fejlesztette Fehérvár a magyar honvédséget s ezért kapott bizalmi szavazatot Pécs városa nevében!

Hírek.

Pécs, 1896. március hó 24.

A Bodroghy-család.

Ma estére ünnep lesz a színházban, Bodroghy né mama színésznői működésének harmincöt éves jubileuma.

Jubilálni könnyű manapság és a jubileumok száma óriási. Hiszen annyiféle az alkalom a jubilálásra s annyian vannak, kik szeretnek ünnepelni és ünnepeltetni, hogy szinte köznapivá válik már a jubileum és megfosztódik attól a szép, nemes jelentésétől, a mit kifejez, azt, hogy örömtünnep!

A még számbavehető jubilálások között leginkább megfelel azonban még eredeti magasztos jelentésének a szó, ha a színész jubileumáról van szó. Huszonöt-harmincöt évig élni a világot jelentő deszkákon; vándorolni évről-évre, városról-városra s e nagy időn belül soha nem csüggedő lelkesedéssel, soha el nem alvó ambícióval ragaszkodni a széphez, a jóhoz, az igazsághoz, a mit a színművészet kifejez: olyan pályafutás ez,

melynek végével bizony megérdemli a színész a koszorút, a tapsot.

S főképp, ha ez a színész: nő is egyzersmind. Nő, a gyengéd nem minden erőnyével felruhásva, a mit magával vitt előttről harmincöt évvel a világot jelentő deszkákra és magában sértetlenül bír ma is, hosszú harmincöt esztendő után.

Bodroghy né mama ilyen színésznő. S ma, mikor harmincöt éves színésznői pályafutásának jubileumát ünnepli: hogy büszkén és megelégedetten néz vissza arra a harmincöt évre, a mi visszahozhatatlanul mögötte van, koszorúinak seregéhez mi egy kis csokorral járulunk csak, s ez a Bodroghy-család.

A jubiláló színésznőnek, ki ma, harmincöt éves színésznői jubileumán, nemcsak azt mondhatja el, hogy a színpad volt egész élete e hosszú idő alatt, de el azt is, hogy derék feleség és szerető anyja is volt: bizonyára jól fog esni ez a kis csokor.

A Bodroghy-család a magyar színészet történetében megörökíté a nevét,

Bodroghy Dénes elsőrendű tagja volt a vidéki színészetnek, a mint az ma Bodroghy Dénesné, a mi kedves Bodroghy mamánk, a leányuk Bodroghy Lina, férjezett Nógrádi Jánosné pedig a legkedvesebb naiva minden naivák között, a minthogy Nógrádi János a vidék egyik legjobb hangu tenoristája.

Bodroghy Dénes kitűnő jellemalkotására ma is emlékeznek még minden városban, hol a nyolcvanas években a Bodroghy család megfordult; Bodroghy Lina kedvence a közönségnek ma is és mit szólunk magáról a jubilánsról, a jó, a kedves Bodroghy mamáról?!

Erősen hisszük, hogy ma, harmincöt éves színésznői jubileuma napján, büszkeségét képezi a régi híres Bodroghy-család s örömet az, hogy ott van a leánya is a színpadon, hol ő immár harmincöt évet élt át nagy sikerek és boldogságos dicsőség között!

Napirend 1896. március 25-én.

Naptár: szerda, márc. 25. — Róm. kath.: Gyümölcsoltó Boldogasszony. — Prot.: Gy. o. B. A. Görög-kel: (márc. 12.) Nicefor. — Zeidó: Nisan 11. — Nap két 5 órákor 55 perckor. — Nyugszik 6 óra 18 perckor. — Hold két 1 órákor este; — Nyugszik 7 óra 47 perckor reggel.

Csütörtök, márc. 26. — Róm. kath.: Manó. — Prot.: Manó. — Görög-kel: (márc. 14.)

— No csak menjen kigyelmed, a bíró fia úgy is törí magát utánam, ha elhagy kigyelmed, szivesen szalad ő utánam, no hát csak menjen — a kelmed szeretete nem a világ. Isten áldja meg! Nem is értem, milyen jussot formál hozzám, mintha már megeakadtunk volna az Isten házában, mintha már együtt arattunk volna, együtt szüreteltünk volna a saját keresményünkből. . . . Pedig messze van az még — ha a bíró uram fia akarja, soká érvük el. . . talán soha!!

Ez a szó aztán nagyon megviselte a Miska szívét, szeretett volna egy szó nélkül eltávozni tőle, de a szive csak visszatartotta.

— Boriska! hát elvesztettem én az eszemet?! Vagy nem jól hallottam?! Hiszen eddig nem így beszéltél hozzám. . . Ugy összeforrott veled minden gondolatom, a szivem meg a lelkem, hogy most már nem tudom szíjjelválasztani. . . Ne szakgasd szíjjel a szivemet. Felelj, hát nem szeretsz?

— Mit feleljek? hát megérthette kigyelmed.

— Eh, hiszen ez csak trófa volt. . . de most felelj a szived szerint. . . No szólj! Nincs időm a várakozásra.

Olyan jól esett a Boriskának, hogy egy kicsit meggyötörhette azért a haragért, de most kigyulladt a két szemé, felragyogott benne a sziv tiszta szerelme, nem gyötöröm

tovább, gondolá magában s úgy kívánczolt odaborulni a keblére és ajakára lehellni a béke csókját. . . El is határozta, hogy megteszi, csak a módot akarta kieszelni hozzá, mert hisz ő még est nem tette senkivel. . . Röpülni akart szeretője karjaiba, egyszerre csak hallatszik az édes anyja hívó szava, „Boriska, Boriska lányom, gyere csak hamar.“ Meglepetve azt se tudta, mit csináljon, elfelejtette azt is, hogy mit akart, annyit mondott csak zavarában: jaj, hiv az édes anyám! Midőn el akart futni, a Miska oda ugrott hozzá, megfogta a két kezét, belelézett szép szeméibe s szomorú hangon kérdezé: „csak egy szót felelj: nem szeretsz?!”

Boriska kirántotta kezét kezéből, mintegy megijedten Miska villogó szeme sugaraitól, nagyot sóhajtvá felelte: „Nem!” — Aztán a kapuig szaladt, ott ismét lecsendesült lelke háborgása s mosolyra nyílt ajka, hamisan, csalfán, sokat mondólag: „Mi az, édes anyám!” kiáltá s elfutott, mint a hulló csillag, a melyik hullása közben csak sejti, de nem tudja, hogy azon az égen többé fel nem ragyog. . .

Miska magára maradt. Nézte, nézte hosszan a csillagos eget. . . Az a bíró fia — mondá magában — az fordította el tőlem a szívét! . . . Szegény leány. . . gazdag fiu! Hisz csak most jönne elő az a bíró fia! S ík tudott hagyni, még csak azt sem mondta,

hogy Isten áldja! — „Nem szeret! nem szeret! — kétszer is mondta, hogy nem szeret! miért nem mondta előbb?!” — A szive erre hangosan dobogott. . . Csütitani akarta, de nem birt vele. Nyakába kapta a subáját, egy-két szót mormolt magában, aztán felkiáltott: „De hisz akkor mit ér az életem?!”

Hol van már az a Miska? türelmetlenkedik a Kiss Mihály uram! . . . Már a nyáját ki kellett volna hajtani a mezőre. . . fiuk! nézzetek már utána, mi baja esett? — Nem szokott az soha ilyen sokáig elmaradni.

— Ott láttam estenden a Bodrog partján, késő éjjelekig hangzott a furulyasípjának a szava, csak nem tett egy görbe utat a Bodrognak. . .

— Bolond lenne, felel rá a gazda, hiszen maholnap itt a kézfogója, drága ilyenkor a legény élete. . . Hivd elő a Gyurkát, ki megyek ma én szántani helyette, a mig Miska előkerül majd, hogy hajtssa ki a nyáját. . .

— Ott jön már a Gyurka az öreg mindenessel, valami terhet cipelnek. . .

Még nem is pittymallott, felkergette álmából a kis Borist a szive. . . Bántotta va-

Benedek. — Zeidő: Nisan 12. — Nap két 5 óra 53 perckor; nyugszik 6 óra 19 perckor. — Hold két 6 óra 15 perckor este; nyugszik 9 óra 01 perckor reggel.

Időjárás: hőmérősklet 9 Cels. meleg, légnymás 758 — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelsége szerint változás nem várható, hossz bb ideig állandó, derült és száraz idő.

Színház: szerdán a „Betyár kendője“, Abonyi Lajos népszínműve.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke Sándor József budapesti lakos, végzett jogballgatót, a pécsi ítélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká kinevezte.

— **(Új községi jegyző.)** Dunasszentgyörgy tolnamegyei községben másodjegyzővé Dömötör Miklós, volt huszárhadnagyot, okleveles jegyzőt válaasztották meg.

— **(Katonai hir.)** Vajta Antal, pécsi 19. honvédgyalogsredbeli hadnagy a szabadkai 6. honvédgyalogsredhez helyezte tett át.

— **(Pályázatok.)** Zákány és Felső-Segesd somogy megyei községekben harmadosztályu postahivatali állomások vannak üresedésben. Pályázatok három hét alatt adandók be a postaigazgatóságához.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter kinevezte Tolnavármegyében a harsci anyakönyvi kerületbe Komándinger Kálmánt anyakönyvvezetőnek s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötéssel is megbizta.

— **(A Pucher-utca meghosszabbítása.)** A városi tanács tegnapi ülésében foglalkozott a Pucher utca meghosszabbítási ügyével s ez alkalommal a meghosszabbítás céljából kisajátítandó, Rausch József és neje tulajdonát képező felsővármás-utca 45. számú ház megvételének tárgyalását a legközelebbi törv. bizottsági ülés napirendjére vette fel.

— **(Keresnek egy asszonyt.)** A pécsi kir. törvényszék most Kásádi Juliánát, Hajdu Pál haraszi lakos feleségét kereseti, hogy értésére adja, miszerint az urával való életközösség visszaállítása iránt jelentkezsek, mert ha ezt egy év le-

forgása alatt meg nem teszi, ugy az elvált, a férj kívánságához képest, ki fogja mondani a törvényszék. Kásádi Juliánna azonban aligha fog jelentkezni hitvesi jogai érvényesítése végett, mert eltűnt Harasztiról s hogy hová ment, azt senki sem tudja.

— **(Ipar-iskolai bizottsági ülés.)** A városi iparos és kereskedőtanonciskolai bizottságnak Kindl József elnöklete alatt tartott legutóbbi ülésének fontosabb tárgyai voltak: Az építő ipariskolába szűkegelt tanerők kinevezésére vonatkozólag a bizottság a városi tanácsnál javaslatba hozta kinevezés végett: Haksch József, Simon György és Pikler József tanítókat a közismereti osztályba, továbbá Mussony Vince, Simon György és Pikler József tanítókat a rajzra. — Schneider István igazgató beterjesztette a mult tanévi tandijhátralékosok névjegyzékét, mely szerint 610 iparostanonc után 1518 frt tandijhátralék van. Az előterjesztést, a hátralékos tandijak beszédese végett, a városi tanácshoz tette át a bizottság. — Az iparossegédek továbbképző tanfolyamát 100 frt, az iparostanonciskolát 600 frt államségélyben részesíti a közoktatási miniszter a folyó tanévre is. Ezen összegben azonban nem foglaltatván bent a kereskedő tanonciskola államségélye, azért külön folyamodás benyújtását határozta el a bizottság. — Ösv. Schwarz Sámuelnének kérvényét, melyben az elhalt fia, Holló Zsigmond rajztanár után temetési költség címén félévi fizetést kér, a városi tanácshoz pártolólág felterjeszteni határozta a bizottság. — Holló Zsigmond rajztanári állására Magda Pált és Skolnik Gézát helyettesítvén a bizottság, az építő iparos tanoncok vizálati határidejét f. hó 29-re tüste ki a bizottság, a rajsoztatást pedig jövő hó 1-től kezdve vasárnaponkint d. e. 9—12, d. u. 2—4 óráig rendelte megtartandónak, valamint elhatározta, hogy az iparostanoncok oktatási ideje a husvéti ünnepek után este 5—7 órára helyestessék át. Végül Dischka

Gyöző igazgató bemutatta az iskolamulaestók névsorát, melyet szigoru bírágolás végett a rendőrfőkapitánysághoz tett át a bizottság s ezzel az ülés véget ért.

— **(Sorozás a pécsváradi járásban.)** A pécsváradi szolgabírói járásban tegnap (hétfőn) kezdődött meg a katonai sorozás, mely — mint az előjelek mutatják — az eddig megtartott járási sorozások közt a legesebb eredménnyel fog zárulni, mert a tegnapi napon felhívott hadkötelesek közül 61-en maradtak benn katonának. A sorozást ma folytatták, holnap, gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe alkalmából esünet lesz és így csak csütörtökön fejeződik be az ujoncoszás, pénteken pedig az eredmény egyestetése lesz. Itt is körjegyzőségek szerint hívják be a hadköteleseket Pécsváradra, hol a sorozás folyik s a pécsváradi, bossoki, berkesdi, hidasi, himeshási körjegyzőségek sorozás alá került hadkötelesein kívül még a nádasi, püspöklaki, püspök-szenterzsébeti, rácmecekei, szederkényi és véméndi körjegyzőségek hadkötelesei állanak a sorozó bizottság elé.

— **(Beteg járásbíró.)** Mint részvétellel értesültünk, Riehmér Elek sádi kir. járásbíró szélhűdés érte. A baj — mint az orvosok mondják — még gyógyítható lesz.

— **(Halálosások.)** Ösv. Nagy Gyuláné szül. Muncshardt Emilia tegnap este 76 éves korában meghalt. Temetése holnap (szerdán) d. u. 4 órakor lesz a Jókai-tér 9. szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe. — Gábor János tegnap este 25 éves korában elhunyt. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a budai vámbáhtól a budai külvárosi kőssirkertben.

— **(Megszökött kereskedő.)** Megirtuk, hogy Adler Sándor mohácsi gépkezeskedő tetemes adósságok hátrahagyása után megszökött. A család bukásában, érdekelve vannak a Nicholson-gépgyár 30,000 frtig, a baranyai hitelbank héteszerig, Krauss Simon pécsi bankár kilenceszerig, az esséki

lami . . . Egy szó . . . a mit gyermekeken kiszalasztott a száján, aztán visszanyelte . . . Az astán egész éjjel a szívében olyan zavarodást csinált, hogy nem tudott töle békében nyugodni . . . De hogy is mondhatta azt! — Tudja a jó Isten! — Ki kinézett százszor az ablakon . . . Vajjon virrad-e már . . . Hajtja-e már a Miska a nyáját . . . Tovább nem viseli, százszor fogja az ablakból utána kiáltani: Szeretlek! Szeretlek! . . . Soha se fogja többé azt mondani, hogy nem, mert ha még egyszer mondaná, nem viselné tovább — megrepedne fájdalomtól a szíve. Miska! Miska, jösz-e már? — Istenem, jaj de nehezen virrad! Hozd fel már a napot . . . A másik szobából az öreg apó nyögése hallik, hozzá akar futni, de mintha az ablakból zörgést hallott volna

— Aha! itt vagy galambom! — tudtam, hogy már nem haragszol, tudtam, hogy mikor hajtod ki a nyáját, meg nem állod egy pillantás nélkül . . . Szaladok ki hozzád! — Vagy nem, ha te egész éjjel nyugtalanítottad az én szívemet, én is megijesztetek . . . Igen, igen, mit is beszélhetnénk — egy szó is alig válthatnánk így az ablakon átál . . .

Kiugrott a pitarajtón, mintha kilétek volna. Szétnézett az utcán, de nem látta a nyáját, csak a kapuban levő szomorufűzfa hullajtotta rá a hulló levelét . . . mintha sajnálta volna szegény leányt, mintha azt su-

sogta volna, „már azt csakugyan hiába várod;“ — felállott a lócára, átnézett a Kis Mihály uram portájára, hátha meglátná a Miskát. Mi az oka, hogy még sem hajtja ki a nyáját?! Akkor vessi észre, hogy ott busul egy csomóban, várva a menetelre . . . de nincsen gazdájuk, nincsen senki, a ki örizze őket . . . Egyik, másik türelmetlenül, szomoruan bégett . . . Annyi ember van az udvaron, még sincs köztük senki, a ki a nyájra vigyásson. — Ugy összetódultak az udvaron, mintha lakodalmi menetre készültek volna. — Ejnye, ezt már meg kell néznie. Ott lesz az udvaron a Miska is, csak hogy ő nem látja . . . Hátha odamenne. — Nem, nem, csak azért sem, dacol a lány magamagával . . . Még azt mondaná az a rossz Miska, hogy ő utána ment . . . Hát astán, ha utána ment volna! — Nem e lesz a felesége?! — Astán meg meg is bántotta . . . a legfájóbb részét sebezte meg, a szíve tájkát . . . azt mondta: „nem szereti!“ — vissza is jött volna ő akkor hozzá megmondani, hogy nem úgy értette ő azt, ingerkedni akart vele csak, de az öreg apóra megint rájött a köhögés, orvosságot kellett neki adni . . . Astán a pitarajtóban egyre dudolgatta a Miska nótáját, ő meg mégse hallotta meg. — Isten neki. Ugy se bírja tovább.

Beállit az udvarba, nem törődik sen-

kivel . . . semmivel . . . ott halad el a birkanyj előtt . . . Ugy néz rájuk, mintha kérdésné: hát a pásstorotok hol van? Elöl áll az öreg úr . . . Szomoruan néz a kis Boriakára, mintha azt mondaná: ugy is tudjuk, hogy te vagy az oka mindennek! — De ő nem érti est meg.

Megy tovább. Megkerülti azt a népcsoportot ott az udvar közepén a tuloldalon majd meglátja, hogy mit néznek, mit csinálnak olyan sokan . . . Néz, néz széjjel az udvaron, oda nem is figyeive a körülállókra. Mi bántja ezeket . . . csak a Miskát látná, de ő nincsen . . . csak ő nincsen sehól . . . Ekkor megkerültte őket, azok csaladosni kezdenek, mintha neki akarnának adni helyet de minek, mit csináljon ő ott . . . ?

Ekkor véttelen odavetődik tekintete s egy öröm villant át arcán: Nini a Miska! — s ép mint az ég villámlik s egyszerre elsötétül, az ő arcán is csak felvillámlott az öröm, hogy annál sötétebbé tegye előtte az egész világot, — hogy a fájdalom annál kegyetlenebbül csapjon be szívébe! — Miska! Mi történt vele? — Beteg? Leesett valahonnan? — Lábát törte? — Nem!

Alesik? — Igen . . . elaludt örökre! — Sűrű szemöldöjeit összevonja a leány . . . Nagy, fekete szemei kigyuladnak . . . Ajkai elkezdének vonaglani. Néz . . . néz . . .

takarékpénztár kétezerig, a Robey gépgyár nyolcezerig, a Clayton-Schuttleworth ezeröttszázig, a két mohácsi takarékpénztár huszonegyezerig, továbbá kisebb cégek és földművesek negyvenezerig. A mohácsi általános takarékpénztár Stajevics János országgyűlési képviselő elnöklése mellett tegnap délelőtt igazgatósági ülést tartott, melyen konstatálták, hogy az intézetnél levő tartozása jó váltókkal van fedezve. Hamis váltók vannak a Nicholson-gyár kárára tizenegyezer forintig, az észéki takarékpénztárnál hétezer és kisebb cégeknél huszonegyezer forint erejéig. A megszökött kereskedő ellen ma ismét többen tettek feljelentést.

— **(Rajstanító - helyettesítés.)** Holló Zsigmond elhalt iparos-tanonciskolai rajstanító állása Schneider István igazgató rendelkezése folytán két egyén által helyettesítették. Vasárnap d. e. a kezdők oktatásával Magda Pál és délután a haladók vezetésével Skolnik Géza képesített iparrajstanító foglalkozik. Ez értelmű előterjesztését Schneider István igazgatónak az iparostanonciskolai bizottság jóváhagyta, bevárva a jövő tanévre vonatkozó végleges intézkedését célzó jelentését.

— **(Iparostanoncok záróvizsgálata.)** A téli tanfolyamu iparostanoncok, mely tanfolyamba tartoznak a kőműves, ács, cserepes, szobafestő és kőfaragó inasok, kiknek tanfolyama november 1-től március végéig terjed, ez évi záróvizsgálatuk Schneider István iparos tanonciskolai igazgató előterjesztése folytán e hó 29-én virágvasárvasárnapján lesz a belvárosi népiskola II-od emeleti tantermeiben. A vizsgálat d. e. 9 órakor kezdődik a hittanból és közismereti tárgyakból felváltva. Ugyanakkor a vizsgázó növendékek rajzai is kiállítatnak a rajzteremben.

— **(A mérges kakas.)** Furcsa feljelentést tett ma délelőtt a rendőrkapitányságnál Mayer József, kálvária-utca 10. szám alatti lakos. A feljelentés egy — kakas — közel megy egészen hozzá . . . megfogja a kezét . . . hideg . . . lerántja róla a fehér takarót s ott látja maga előtt víztől teljesen átázva . . .

Miska! Miska! kiáltá vadul . . . Szeme könyei patakszanak . . . Ott a szive táján elszorul valami . . . Annyi mindent mondana, de nem tud . . . Ajkai csókolni akarnak, hogy bocsánatát kérje tegnapi méltatlan haragjáért . . . s bánásmódjáért.

Reá hajlik szépen, mint a szomorúfű levele, úgy legyíngeti arcát szemével csókjával, sötét leomló hajával . . . És ott pihen a szive felett . . . soká . . . nagyon soká . . . kimondja az a fájó szív mindazt, a mit ajka el nem mondhatott . . . mintha azt mondaná: „Te rossz, miért bántál ily kegyetlenül velem?!“

Kiss Mihály uramék helyet engedtek neki, csak nézték, mint szenved, de egy szót sem szólottak érte . . . jussa van hozzá, hadd sirassa; vőlegénye volt! . . . De már nagyon hosszúnak találták ezt a bucsuzást. Talán el is alélt?! — El kell választani, a fájdalom nagyon ránehezült a szívére szegénynek . . . Minek választanak? . . . Két szerető szív szűnt meg ott dobogni . . . Ugy illenek ők össze.

Ketten együvé!

kas ellen irányult, a melyet az ugyanazon hársban lakó Szabó Ferencné vall a sajátjának, a mely azonban — a feljelentő szerint — nem elégszik meg azzal, hogy ur legyen a szemétdombon, hanem a Mayergyerekek felett is uralkodni akar, s mikor azok kint az udvaron játszanak, nekik megy és összeviassa karmolja és veri őket a karmaival s csőrével. A feljelentő kéri tehát — gyermekei biztonsága érdekében — a mérges kakasnak ártalmatlanná tételét — a mely legfőbb valószínűség szerint szomazédi szeretetből fakad — a rendőr kapitányság Fehér állatorvosra bízta, a ki ki fog menni a helyszínre, hogy a mérges kakast megvizsgálja s ha ez csakugyan olyan veszedelmesen mérges, a hogy a feljelentés mondja, valami uton módon — elvegye a mérget.

— **(A II-ik orsz. és egyet. tanügyi kongresszus.)** A folyó évben tartják Magyarország összes tanfőrfiai 2-ik egyetemes kongresszusukat, melynek középiskolai szakosztályát f. hó 16-án alakították meg az összes budapesti középiskolai tanárok értekezletén. Ezen az értekezleten a szakosztályt olyképp alakították meg, hogy választottak négy elnököt, négy alelnököt és hat jegyzőt. Az egyhangulag megválasztott elnökök közt helyet foglal Incédy Dénes, a pécsi főgimnázium érdemfőnöke is.

— **(Rassia.)** Az éjjel razziát tartott a rendőrség a város külterein, a mikor azonban mindössze csak 4 csavargót tudtak összeszedni. Ugy látszik, a jó idők beváltával ezekre is kitavaszodik s egyelőre nem adnak dolgot rendőreinknek.

— **(Lefeküdt az utcán.)** Megörökitésre méltó história történt az éjjel egy ifju urral. Az ifju ur úgy éjfél után egy óra tájban hazafelé ballagott jól beállítva — valami nagy muriról, mikor az országut és a gyárutca sarkán ama meggyőződésre jutott, hogy otthon van. Eme hitben vetkeződni kezdett, azonban csak egyik cipőjét tudta levetni s azt párnaként feje alá tevén, úgy elaludt az utcasarkon, mintha csak otthon a puha ágyban feküdnék. Az arra járó őrdjárnak feltűnt a méla holdvilágot behunyt szemmel vizsgáló fiatal ur, s mert minden erőlködés dacára sem tudták álmából felrázni, hordágyra tetették és bevitették a kórházba. A hol ma délelőttre kijózanodván, jelentést tett a rendőrségnek, hogy az éjszakai grand ivás közben valahol elhagyta az arany gyűrűjét, meg a pénztárcáját. Hogy hol járt azonban addig az ideig, míg a gyár-utca sarkán lefeküdt, arról fogalma sincs s most egyelőre rendőreink jó szimatjától reméli, hogy elveszett gyűrűjét és pénztárcáját vissza fogja kapni.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tóth János napszámos felesége, tegnap az esteli órákban meg akarta magát mérgezni. Bevásárolt vagy hat csomó kénes gyufát s annak kénjét egy pohár vízben feloldván, már ivott is abból, mikor a haza érkező férje tettét észrevette s a még csaknem telt poharat elvette előle, s az esetről jelentést tett a rendőrségnek. A helyszínre kisértő tisztiorvos ellenmérget adott be az asszonynak, kinek ma már nincs semmi baja sem. Öngyilkossági kísérletét életuntagságból követte el.

— **(A botránkozató.)** Tegnap este a felsőmalom-utcában egy részeg ember botránkozta magaviseletével a járókelőket. Egy rendőr aztán nyakon fogta s bevitte a laktanyába, hol kialudván részeg-

ségét, ma délelőtt a rendőrbiztos kihallgatta. A botránkozató Szóke Józsefnek nevezte meg magát; Mágocsra való s a mohácsi vásárra akart menni, de itt a városban bevett 30 krajcár áru pálinkát. A botránkos magaviseletről mit sem tud; csak arra emlékszik, hogy egy rendőr nyakon csípte s betessékelté a dutyiba. A hol most leüli a ráért büntetést.

— **(Jutalom az inasoknak.)** A Pécsi Takarékpénztár, mely soha sem feledkezik meg a már egyszer megkezdett jótékonyágnak folytonos gyakorlásáról, az idén is 25 frtot küldött Schneider István felügyelőigazgatónak azon célból, hogy azt az iparos-tanoncmunka-kiállítás legkiválóbb résztvevői közt ossza ki. Az igazgató előterjesztésére az iparostanonciskolai bizottság ez összeget gyümölcsözőleg helyezi el, miután tekintettel az iparostanoncok országos munkakiállítására, helyi kiállítást az ipartestület az idén nem rendez. Így a fenti összeg a jövő évi kiállítás alkalmával fog a rendelkezés céljára fordíttatni.

— **(Megszökött béres.)** Várad Ferenc, gödrei születésű, szigetvári illetőségű béres, Győrnépe pusztán, hol legutóbb szolgálatban volt, egy korcsmában verekedést kezdett a cimboráival s közülük egyet meg is sebesített. Mikor a verekedés színhelyén az éjjeli őrk a verekedő bérest be akarták kísélni, az nekik is ellenállott és az egyik éjjeli őrt meg is ütötte. Hatóság elleni erőszak büntette és könnyű testi sértés vétsége miatt helyezte vád alá a rabiátus természetű bérest ez ügyből kifolyólag a kaposvári kir. törvényszék, azonban a végtárgyalás elől a vádlott megszökött. Most a szigetvári kir. járásbiróság megkeresése folytán a pécsi rendőrség is keresi a szökevény bérest, a ki különben a pécsi 52 ik gyalogezred tartalékos közlegénye is s így, ha még a hadgyakorlatok idejére sem kerül meg s ezredéhez nem vonul be, katonaszökevénynek is deklarálják s ekkor katonai és polgári hatóság egyesült erővel rojja kerestetni. Így talán majd könnyebben reá akadnak.

— **(Esküvő.)** Wágner György marosvásárhelyi honvédőrnagy, ki korábban Pécsen volt állomáson, tegnap tartotta esküvőjét Farkas Jolán kisasszonnyal a szigeti külvárosi plébánia templomban.

— **(A daloskör közgyűlése.)** Vasárnap d. u. 3 órakor volt a „Pécsi Polg. Daloskör“ évi rendes közgyűlése a „Vigadó“ termében. Dr. Jobszt László egyesületi elnök üdvözlővén a szép számban megjelent működő és pártoló tagokat, szép és lelkesítő beszéddel nyitotta meg a gyűlést, mire a daloskör működő tagjai a „Hymnus“-t énekeltek el. Ezután Krigl József egyesületi titkár az évi jelentést olvasta fel, mely hű képet tárt a lefolyt egyesületi év eseményeiről. A számvizsgáló bizottság nevében Kaufman Lajos alelnök az évi számadásokat terjeszté a közgyűlés elé, melyek szerint a pénztár múlt évi folyó bevétele 1951 frt 79 kr., kiadása pedig 1929 frt 42 krt tett ki; a pénztári készlet tehát 22 frt 37 krral zárult, mely pénztári felesleg az 1896. évre hozatott át. Hogy az egyesület választmánya ezen évben is jól gazdálkodott leginkább mutatja azon körülmény, hogy a zongora és nagyobb

mennyiségű hangjegyek beszerzésén kívül, még a múlt évben a testület szombathelyi utiköltségére felvett kölcsönt is letörleszté. A napirend 3-ik tárgyát a tisztújítás képezte. Dr. Jobaszt Nászló közfelkiáltással nagy lelkesedés mellett egyhangulag ismét elnökké megválasztott. Az egyesület tiszteletbeli elnökévé, alelnök indítványára, Grauman János városi bizottsági tagot választá meg egyhangulag a közgyűlés. Titkos szavazás után megválasztottak: Kaufman Lajos alelnökké, Bottlik Imre igazgatóvá, Krigl József titkárrá, Schweicer Károly pénztárnokká, Konvalinka Károly ellenőrré, Hamar Miklós levéltárossá; továbbá választmányi tagokká: Schvanc Károly, Kálozy József, Mészáros Lajos, Vörös István, Budán Ferenc és Bedő Károly; póttagokká: Schediwy Ferenc és Koncsicska József; a pártoló tagok sorából: Nikkell Kálmán, Ruepprecht Nándor, Póth Vilmos és Krautzak Gyula. A szavazatszedő bizottság működése alatt a daloskör működő tagjai zamatos népdalokkal szórakoztatták a jelenlevőket. A közgyűlés végül Kaufman Lajos alelnök indítványára elvben elfogadta, hogy a daloskör a dunántúli daloskörveknek a jövőre Sopronban rendezendő dalosversenyén testületileg részt vesz. A közgyűlés végre az elnök s az újonnan megválasztott tagok éljenzésével 5 órakor ért véget.

— **(A katonai felülvizsgálat.)** A vármegyeházán tegnap katonai felülvizsgálat volt, a mikor is Kardos Kálmán főispán, Valentic és Ivinger ezredek elnöke alatt a bizottság 28 honvédet

vizsgált felül, kik közül 12 további szolgáltra alkalmasnak találtatott, 16 pedig, mint a további szolgáltra alkalmatlan, elbocsátani véleményeztetett. Vizsgálatra jött még Somogy megyéből 2 apa is, kik közül egyik keresetképesnek jelentetett ki s így katonára továbbra is szolgálni fog; a másik azonban keresetképtelennak találtatott s ennek fia a póttartalékba sorozással — haza bocsátandónak határozatott.

— **(Liptószentmiklós helyett Pécs.)** A ma reggel Budapestről érkező személyvonat utasai érdekes látványnak voltak szemtanúi. A vonat egyik harmadosztályú kupéjából kiszállt két drótostót fiu s a mint a nyüzsgő emberáradatot meglátta, tátva maradt eseme száján s nagysokára rémülten futkoztak a kalauzokhoz.

— Ez nem meglenni Liptószentmiklós? Hová gyűttünk mi nekünk akkor hazájába?.. Jájájá, mi meglesz velünk most, azt nem tudni!!

Vagyis kitűnt a két kis tót polgárról, hogy Budapestről haza akart utazni Liptószentmiklóra. Meg is váltották a jegyet, de a pályaudvaron abba a vonatszakszabba ültek be történetesen, a melyik nem Liptószentmiklóra, hanem Pécsre indult s el is hozta őket ide, a nélkül, hogy sejtették volna, hogy mindig távolodnak a hazájuktól, a helyett, hogy közelednének hozzá. Csak reggel, mikor kiszálltak a vonatból, akkor látták, hogy nem otthon vannak. A szegény tót gyerekeket a rendőrség vette oltalmába s most visszautaztatja őket Budapestre, a honnan majd csak haza jutnak már; ha ugyan el nem tévesztik megint a vonatot!

— **(Életunt leány.)** Ma délben jelentették a rendőrségnek, hogy a Hatház-utca 8. szám alatti házban Birkmayer Kata-

lin, szülei lakásán, öngyilkossági esándékból marólugot ivott. Dr. Tolnay tiszti orvos és Selényi Antal ügyelőtes rendőrbíró nyomban kimentek a helyszínre és ott találták az öngyilkosjelölt leányt borzasztó kínok között. Dacára a még elég gyorsan érkezett orvosi segélynek, a leány életéhes — a kit szülei otthon ápolnak — kevés remény van. Tettét életuntásból követte el s eszmioru sikerrel is, mert ha talán most megmentik is az életnek, a marólug belső részeit teljesen össze égette és lassu kinlódásánál nem lesz egyéb része, ha életben marad is.

— **(Lemondott anyakönyvvezető.)** Kail Imre, rácmcsekei anyakönyvvezető hivataláról lemondott. Lemondását bejelentő és helyettesítését kérő kérvényét ma adta be a megye főispáni hivatalához a megteendő intézkedések végett.

— **(Talált tárgyak.)** Mai nap egy gyermekfelöltő s egy sebbóra találtatott. Igazolt tulajdonosaik a rendőrségnél átvehetik úgy a felöltőt, mint az órát, melyeket a becsületes megtalálók a rendőrségnél helyeztek letétbe.

— Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt csütörtökön este fog megjelenni.

Művészet, irodalom.

Tegnap lépett fel másodszer Székely Irén vendégművésznőnk a „Parasztbecsület” Szantuzza szerepében, melyet pompásan alakított. Ugy éneke, mint játéka kifogástalan volt, mit a közönség tapaviharral, tisztelői pedig igen szép virágkosárral ismertek el.

Szerelmi mámorban, édes epedésben nem is veszik észre, hogy Saul eihalad közel mellettük, sietve, gyorsan, csaknem rohanva, mintha valaki üldöznék.

S ez a kép, a szerelemre éhes, szerelmes asszony képe, üldözi is. Még akkor sem hagyja nyugton, mikor beér a városba, hol már kezdődik az éjszakai élet, melynek annyiféle a gyönyöre, oly számtalan a bűne, a kinja és gyalázata, mint a mennyboltról aláragyogó millió meg millió csillag.

Az egyik utcából valami divatos kuplét dalolva, egy társaság vetődik elébe.

Már ki akarja őket kerülni, mikor az egyik, egy karcsu, befűzött dereku kis hadnagy elkiáltja magát:

— No nézzétek, a Dömeházi Saul! Hol kóborol az erre, pajtás? Talán csak nem valami szerelmi kettősről jössz, mi?!

A karcsu, befűzött dereku kis hadnagygyal tavaly együtt szolgálta le az önkéntesi évét, így hát jóbarátra akad benne. A társaság másik tagja egy törvényszéki aljegyző, a harmadik egy bankintézeti hivatalnok, a negyedik végül egy az egyetemet a bohémélet kedvéért végleg elfelejtett újságíró: mind jó ismerősei neki is.

Persze, ezek is azzal támadnak rá, mivel a kis hadnagy, s mikor mentegeti magát, az aljegyző így keriti dilemmába:

— Jó. Elhiszszük, hogy nem jössz, hanem igenis még valami bizalmas téte-á-tétre. Bizonyítsd be, hogy nem igaz, azzal, hogy gyere velünk egy görbe éjszakát csinálni!

A többi három is ezen van s így Saul pár pillanat mulva már megy velük. maga sem tudja, hová; csak a merre viszik.

életének tönkretövője, fognak befolyjni Vas Aranka sorába és gyengének érzi magát, hogy est megakadályozza.

S végre is mi jogon akadályozhatná meg?

Nem adja meg neki erre a jogot az ismeretség; az a titokzatosság pedig, melyet mostanában a leány részéről tapasztalt, épen eltiltja tőle.

Bizony most is érzi a szívében, hogy az életnek minden dicsősége, minden sikere nem képes pótolni azt, ha van egy szerető szív, a ki az ember szívével együtt érez és ez érzésben vele egybeforr.

Neki nincsen s olyan elhagyatottnak, olyan semminek érzi magát, mint akkor, mikor utban volt e felé a nagy város felé, hol ma biztos, fényes és nagy jövő vár reá.

Mert akárhogy számot vet magával, azok között a szép asszonyok és viruló leányok között, a kiket ismer, s a kik, mint kedvencükkel, bannak vele, egy sincs olyan, a ki a szívet le bírná bilincselni.

Van köztük sok olyan, a ki szerelemre éhes s a ki másoknak megközelíthetetlen bájait neki első szavára feltárná s puha keblére ölelné bársony karjaival, forró csókokkal árasztaná el ajkait s édes, gyönyörűséget nyújtó szerelmet adna neki, — de hajh, mit ér, ha szívét nem bírja lebilincselni.

Vannak olyanok is sokan, a tiszta ártatlanság szűs korában, kik ábrándoznak róla s büszkén adnak oda leányi pártájukat, ha ő tenné fejökre a menyasszonyi koszorút, — de neki nem kell, szívét nem tudja meghódítani ez a szerelem, a mely tulajdonkép csak a nevéért, a hírességeért, a fényes karriérje miatt támadt.

As előadás általában egyike volt a legjobb-
báknak, Nagy Imre pedig valóban excel-
lált. A többi szereplők, karok és zenekar
derekasan megállták helyüket.

Először a „Szikra“ I felvonásos vig-
játék ment, melyben Bresnaya Anna, Kal-
már Piroka és Balla kitűnő összejátéka
ragadta viharos tapera a — fájdalom — na-
gyon is csekély számú közönséget.

○ A karzemélyzet jutalomjátéka.
Minden sajtóírásnál szokásban van, hogy
egy virágvasárnap táján, a téli nagy szon
befejezésekor, a társulat karzemélyzete ja-
vára a direktorok egy jutalomelődadást tartá-
nak. Somogyi igazgató az idén a jövő vasár-
nap délutáni előadást engedélyezte kar-
zemélyzetének jutalomelődadásul, a mely
alkalommal a „Boszorkány-vár“, Mil-
löcker bájos zenéjű és kedvelt operetteje
került színre. A színházi karzemélyzet tag-
jai, a színpad eme nem sokat emlegetett,
kevés dicsőséget elért, de annál inkább fá-
rasztó munkát végző ismeretlenjei megér-
demlik, hogy jutalomjátékukon a közönség
kifejezze irántuk elismerését, mert bizony a
kár, ha egyesében nem is viv ki nevet, de
egészben a hosszú színházi időnyen kereszt-
ül nagy munkát végez, a miért méltán vár-
hatja a publikum elismerését. Ajánljuk őket
pártfogásba.

Törvénytörés.

§ Lövések az anyós ellen. Molnár
János, fiatal, alig husz éves mohácsi paraszt-
legény a mint Nagy-Harsányra került, meg-

ismerkedett ott Gondi Ferencné leányával,
Gondi Mariskával s mert a leánynak is
tetazett, hát hamarosan házasság lett az is-
meretség vége. Molnár János odaköltözött
Gondiék házába s ott élt volna boldogan a
feleségével, ha nem lett volna — anyósa.
De mert anyósa igen is volt Gondi Ferencné
személyében és mert az anyós minden leg-
kisebb ürügyet is felhasználta arra, hogy a
vejét bossantsa s a lányát elidegenítse tőle,
bizony nem volt boldog Molnár Jánosnak a
családi élete. Igaz ugyan, hogy holmi korcs-
málkodással ő is rászolgált egy kissé az
anyósi cenzurára, mindazonáltal nem volt
annyira rossz ember, a milyent anyósának
folytonos veszekedése csinált belőle. Mert
bizony a fiatal férj annyira elkeseredett utóbb
az anyósa ellen, hogy a múlt évi február
végén, mikor egy napon a répaöldiről haza-
jött s anyósa ekkor is veszekedést kezdett
vele, egy kést kapott fel az asztalról s anyó-
sát agyonszurással fenyegette. Majd elment
házáról a mikor hazajött ismét, revolvert
rántott még akkor is nyelvelő anyósára és
kétszer rálőtt. A verkedés zajára a közönségi
őrök befutottak a házába s elvették a revol-
vert, valamint a kést is a fiatal férjtől. Fel-
jelentést azonban nem tett az anyós veje
ellen, csak körülbelül fél év múlva, a múlt
nyáron, mikor már annyira vitte, hogy a
lánya válni akart törvényesen az urától. Ek-
kor Molnár Jánost emberölés büntetnének
kísérlete miatt elfogták s a pécsi kir. ügyész-
séghez szállították. A kir. törvénytörés ma

délelőtt tartotta meg ügyében a végtárgyalást
s mert az emberölés büntetnének kísérlete
nem volt ellene beigazolható, J o b s z t László
dr. védőbeadvány után, ennek vádjára és követ-
kezményei alól felmentette; azonban bűnös-
nek mondta ki életveszélyes fenyegetés, köz-
csend elleni kihágás, valamint talált dolog
jogtalan elsajátítása miatt — mert kitűnt,
hogy a revolvert, melyből állítólag anyósára
lőtt, találta és rejtve tartotta egy szalma-
kazalban — s ezért 3 havi fogságra és 50
frt pénzbüntetésre, illetve 25 frt pénzbünté-
tésre ítélte, de mert múlt évi november 19-től
tartó vizsgálati fogaaga által a büntetést már
kitöltötte: azonnali szabadlábra helyezését
rendelte el. A felmentő ítélet ellen a köz-
vádó sem felebbezvé: az jogerőssé vált.

Határidő-naptár.

Március 25: „Pécsi kölcsönsegélyző
egylet“ közgyűlése a városháza nagytermé-
ben d. e. 10 órakor.

Március 27. Ujjoncosás vége a péca-
várad szolgabírói járásban.

Március 29. Országos vásár Pécsen

Március 30. Katonai lóvásár Szent-
lőrincen.

Közgazdaság.

□ Az első leánykiházasítási egylet
m. sz. 1896. márc. 15-én, d. e. 1/10 óra-
kor tartotta Schwarz Ármint elnöklete alatt
33-ik rendes közgyűlést. Ezen intézet 33 ik
igazgatási évében ismét örvendetes erkölcsi
és anyagi sikert mutat fel. Az évi jelentés-

S a mit soha nem érzett még, azt érsi most a
liget homályában: szerelemvágyat.

Szeretni valakit, a ki szép is legyen, olyan szép,
mint dalaiban festett képet szép asszonyokról, szép leá-
nyokról, a kik szeretnek, mint a mennyek angyalai s
gyötörnek mint a poklok ördögei. Valakit, a ki őt is
szeresse s e szerelemben ne csak üdvözülni tudjon vele,
de elkárhozni is érte, ha kell.

Valami egyszerre űzi kifelé a virágillattal, madár-
dallal, szerelemmel, boldogsággal telt ligetből.

S csak ekkor veszi észre, hogy behatolt a legsü-
rűbb részbe s egészen elvesztette az utat.

A mint megy — a már felkelt hold halvány vi-
lága mellett tájékozva magát úgy, a hogy — egyszerre
mintha hangok ütnék meg a füleit.

Megáll és figyel, lopva, csendesesen, mint a kém,
a ki titkot les ki.

És titkot is lát.

Egy bokor fedi el előle azokat, a kiknek titkát
meglesi: de nem elég jól arra, hogy ne lássa őket s
mégis igen célszerűen reá nézve, a kit nem is vehetnek
észre a meglesettek a bokortól, meg a reá eső homály-
tól, mit egy vén tölgyfa lombkoronája vet reá.

Egy férfi és egy nő állnak amott a bokor mögött.

A fiatal, munkás-zubbonyba öltözött férfi magas,
nagy erős vállára körülfonja a nő a karjait. Szinte láb-
ujjhegyre kell ágaskodnia a kicsiny, karcsu, formás
asszonynak, hogy ezt megtehesse, s amint két gömbölyű
karjáról e közben könyékig lecsuszik az öltöny uja,
előtűnik a puhabárony, meleg, forró zibongásban levő,

vértől piros husa a két gömbölyű karján s karcsu teste
szinte megremeg a sóvárgásban.

— Szeretlek, Tamás, szeretlek! És én mással nem
törődöm!

— De az urad, Zsófi, az urad . . .

— Eh, mit az uram?! Azt sohse szerettem. S
hogy téged megláttalak, mindjárt lánggra lobbant a vé-
rem s megőrülnék, ha nem szeretnél!

És lehuzza magához a nagy, erős legényt, a nya-
kába kapaszkodik két puha karjával s odavonva a le-
gény fejét pihegő, lázasan emelkedő keblére, úgy esde-
kel hozzá.

— Ugy-e szeretsz te is, Péter?! Szeress, szeress!
Érted elhagyom az uramat, ha kell: megcsalom minden
nap, ha akarod. De megölöm magam, ha nem szeretsz!

Mint mikor az érett, piros gyümölcs az ember lá-
bai elé hull, vagy a rózsza kitárt szirmokkal remeg előtte,
olyan volt a szerelemre éhes, szerelmes asszony.

S a legény, a ki az elébb még az asszony urát
emlegette, a ki talán épen munkástársa neki s a ki most
is kint dolgozik a gyárban, mig ő itt a feleségével ölel-
kezik, elveszti az eszt e szavakra s átöleli, megcsókolja
a szerelmes asszonyt. Az pedig vaskapocsként kapcsolja
magához két gömbölyű karjával s véresre harapja a
száját a mint csókolja, erős, ellenállhatatlan szerelmi
sóvárgással. Karcsu, formás teste remeg, mint a nyárfa-
levél ezenközben s erejét veszve végre, aláomlik a puha
bárony fűre, de ekkor is sóvárgón epedve terjeszti ki
két karját a legény fele s amint az odahajol hozzá,
ismét átfonja a nyakát két puha karjával s el sem en-
gedi magától.

ből kitűnik, hogy a lefolyt évben 3099 tag 6341 jutalékrésszel iratott be és magán jutalékok fejében 154,281 frt 47 krt fizettek ki. A mérlegszerűleg kimutatott m. évi 200.118 frt 84 kr. felesleggel a díjtartalék 1.111,684 frt 78 kr-ra, a nássjutalék felemelési tartalék 67,034 frt 95 kr-ra, a külön tartalék 26,813 frt 96 kr-ra, a felesleg hányadok 21,035 forint 68 kr-ra emelkedtek, összesen tehát 1.226,569 frt 37 kr-ra növekedtek. E mérlegszerinti főösszeg két, az intézet tulajdonát képező, budapesti 4 emeletes bérházban, értékpapirokban és takarékpénztári betétekben nyeri fedezetét. A jelentést a közgyűlés tetszéssel fogadta, tudomásul vette és a felmentvényt, a felügyelő bizottság indítványához képest, egyhangulag megadta. Az igazgatóság javaslata egy hivatalnoki nyugdíjalap létesítése és 2100 frtnyi alapítási tőke kiutalványozása tárgyában szintén egyhangulag elfogadtatott. Felügyelő bizottsági tagokká felkiáltással megválasztottak: Dr. Alexander Bernát, dr. Simonyi Zsigmond, Basch Lajos, Héger József, Leipniker Gyula és Weil Dávid J. Miután még dr. Murányi Ernő egyleti tag indítványára az összes igazgatásnak, de különösen Schwarz Ármin elnöknek köszönet és elismerés szavaztatott, elnök a közgyűlést berekesztette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az elnöki széklet Berzeviczy Albert alelnök foglalta el. Először Gromon Dezso honvédelmi államtitkár szólott, a ki teljesen a saját ügyével foglalkozott és dicsérte szerfölött önmagát. Utána

Komjáthy Béla pártja nevében erőteljesen visszautasította azt a gyanúsítást a honvédelmi miniszternek, mintha a függetlenségi és 48-as párt dinasztia-ellenes volna. Sokkal nagyobb szolgálatot tesznek ő felségének, a kik ősszintén föltárják a nemzet óhajait, mint az udvaroncok, a kik félrevezetik. (Zajos tetszés.) A függetlenségi párt elve: „Add meg a királynak, a mi a királyé; de megköveteljük, a nemzetnek is, a mi a nemzeté.” (Viharos tetszés.) A miniszter elítéli a nemzet hőseit, a kik a szabadságért haltak. Elvárja, hogy ezt a gyanúsítást vissza fogja vonni és hogy ő felségét ez iránt felvilágosítja, a kihez minden párt ragaszkodik a nemzettel együtt s így trónja erős alapokon áll. (Nagy tetszés.)

Horváth Gyula felolvassa az „Egyetértés” mai számából Csesznák ezredesnek, a Ludovika akadémia parancsnokának, napi parancsát, mely szerint a honvédtiszteknek a képviselőház karzatán megjelenni tilos, a míg a költségvetést tárgyalják, mert az ellenzék oly kiméretlenül támadja a minisztert. (Nagy sajnálattal.) Ez a mentelmi jog megsértése; fölkéri tehát az elnököt, hogy ezt az ügyet haladéktalanul tegye át a mentelmi bizottsághoz sürgős intézkedés végett.

Elnök kijelenti, hogy ezt megtenni kötelességének tartja.

Sim Ferenc fölszólalása után Ugron Gábor tiltakozik a honvédségnek ilyen politikai kihasználása ellen, midőn azt ugyyszólván a parlamenttel állítják szembe. A Janszky-eset föllásította annak idején a nemzeti közérületet, most pedig a honvédséget vonják bele a politikába. Hisz tudjuk a történelemből, hogy Napoleon a hadsereget használta föl politikájának, hogy így trónt bitorolhasson; mi azonban nem enged-

jük a honvédséget így fölhasználni. (Viharos tetszés.)

Szünet után Apponyi Albert gróf emelkedik föl és szólani kezd. Csesznák ezredes rendeletében súlyos sérelmet lát, a miért is föl hívja a tulajdonát, hogy ne aszankcionálja szavazatával ezt a visszaélést, a mit különben az ellensékek magának is módjában álland megtorolni.

Bolgár Ferenc, Tóth Ernő konstatálják, hogy Csesznák rendelete a szolgálati szabályokba ütközik.

Kossuth Ferenc erőlesen tiltakozik a honvédségnek ilyen felhasználása ellen.

Fehérváry Géza b. honvédelmi miniszter kijelenti, hogy igenis, Csesznák ezredes korrektül járt el, a mennyiben a kérdéses rendeletet az ő parancsából adta ki. (Viharos fölkiáltások: Gyalázat!) Mert egyes képviselők némely miniszterrel oly hangon diskurálnak (Zajos derűtség)... hogy a katonai fegyelmet csak rontják. (Közbekiáltások: Hát a tisztek nem tudnak olvasni!?) Igaz, hogy másnap a lapokból is olvashatják, de az már egészen másképpen hat... (Nagy derűtség.) Ha már Ugron annyi botrányt vagdalt a szóló fejébe, indítatva érzi magát egy kis tromfot ő ellenében is kijátssani. (Halljuk!) Föloivassa Ugron Gábor egy memorandumát, melyet a közös hadügyminiszterhez intézett, perze németül, a székely vasutak ügyében. (Közbekiáltások: Az nem a hivatalos Ugron volt!)

Ugron Gábor kijelenti, hogy közérdekből levelezhet németül, mert ő nem hivatalosan ír; de a minisztert azért fizetik, hogy magyarul levelezzen. (Tetszés.)

A tételt különben elfogadták.

TÁVIRATOK.

— **Elitelt művész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vasquez Molina grófnét a színházi bíróság, ismeretes esetért, midőn ugyanis Nopcsa báró intendánst leszidta a miért férjét kitiltotta az öltözőből, egyhavi fizetésvesztésre, azaz ezerkétszáz forint bírságra ítélte. A bíróság tagjai Nopcsa b. intendáns, Alszeghy főrendező, Kerner korrepetitor és Kiss tenorista voltak. Az elitelt grófné és Nopcsa b. közt gunyos szóváltás folyt le.

— **Szerb pátriarka Budapest.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy Dezso b. miniszterelnök a magyarországi szerbek előkelőbbjeit f. hó 26-ra értekezésre hívta a miniszterelnöki palotába a szerb autonomia rendezése címe alatt, de valószínűleg a szerb parkiátusnak Budapestre való helyezése céljából.

Laptulajdonos Fellelé szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLENNINGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Cs. és kir. szab.
Zentler-féle
férfi és gyermekruhák
raktár Pécsen, király-
utca, Bazár épület, a
városházával szemben.

„Millenium-
öltönyök”
a legújabb és legdiva-
tosabb

Lodenposztóból
a legdurább választék-
ban, továbbá tavaszi
felöltők, felső kabá-
tok, haveloc, és öltö-
nyök a legfinomabb
angol és francia sző-
vetekből bámulatos ol-
csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruha-
raktár

Pécsen, Király utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Ezén legújabb loden-
szövetek általános elismert tartósága
által azon kedvező helyzetbe vagyok,
hogy annak minősége valamint olcsó ára
folytán minden külföldi és fővárosi leg-
nagyobb hasonló cségekkel versenye-
sek!

Legújabb szenzációs találmány.

Felülmulhatatlan! Bámulatos olcsó! Egyetlen a maga nemében!

Egyszer és mindenkorra
Uj! elegendő ha vásárol két forintért egy elpusztíthatatlan kitűnő és ujjonnan feltalált cs. kir. szabadalommal védett **Uj!**

kézi mosógépet kararai márványból

„Hlavacsek szabadalma.”

Legjobb valamennyi közt! Az anyag keménysége folytán elpusztíthatatlan és mindig sima. Találmányunk föltötte áll minden eddigi kézi mosó gépnek, minthogy csakis finoman köszörült és főképen kararai márványból készül, finomsága és simaságánál fogva a legtisztább, kifogástalan és gyorsabb mosás éretik el, mint bármily más mosógép által. Megbízásoknak, darabonkinti 2 frtjávali leggondosabb kivitelére, bármily mennyiségben ajánlja magát

tisztelettel

a cs. kir. kizár. szab. vállalat márvány-mosógépek készítésére, valamint szobrászati műtárgyak műterme

Hlavacsek V. és Fia Strakonitz-ban.

Ismét eladók és ügynökök magas jutalékban részesülnek.

Birtok eladó vagy bérbeadó.

Baranyamegye, **Gordisa határban**, egy a legjobb karban lévő

50 hold szántó föld és 30 hold rétből

álló birtok bérbeadó, vagy előnyös feltételek mellett, szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonosnő özvegy **Bedis Gáborné** tanítónéval szóbelileg vagy írásban **Siklóson**, Hosszu-utca.

☞ Közvetítők kizárva. ☞

Ügynökök.

Vidéken lakó tisztességes egyének, kik a gazdasági gépszakmában jártassággal bírnak, és hasonlóságban már működtek magas jutaléktételek és előnyös feltételek mellett, nyerneik állandó alkalmazást **Reissensahn Ant.** gazdasági gépgyár vas és fémöntőben **Budapest, Eötvös utca 38. sz.**

4573. sz.

tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzirre teszi, hogy **Egry József** végrehajthatónak **Szűcs Péter** végrehajtható ellen 34 frt 05 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő **Ócsárd község határában** fekvő, az ócsárdi 88. sz. betétben felvett I. 1—8 10—21 sorsz. urbéri birtokra 958 frt, II. 1—15 sorsz. a. urbéri birtokra

822 frt, III. 1—3 sorsz. a. ingatlanokra 103 frt, IV. 1—3 sorsz. ingatlanokra 54 sz. hátra 221 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 12-án d. e. 10 órakor **Ócsárd községben** a bírő házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtnak fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 95 frt 20 krt. 82 frt 20 krt, 10 frt 30 krt és 22 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Pécsett, 1896. évi február hó 27. napján. A kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrics István

kir. táblai bíró.

Védjegy. Védjegy.

Védjegy. Védjegy.

Mária-

czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és ártalmatlan ismeretes házi és utazóorvos.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, telosleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulorholásról ételekkel és italokkal, gillerták, májbaak és hőmoroldók.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évék óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valodiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valóban kaphatók.

Pécsett: **Irgalm. gyógyszer., Zeiga László** gyógyszer., ifj. **Erreth János** gyógyszer., **Sipőcz István** gyógyszer. és **Göbel Kálmán** gyógyszer. **Pécs váradon:** **Dvorsky Béla** gyógyszer., **Siklóson:** **Petrasch** gyógyszer. és **Szentgyörgyi M.** gyógyszer. **Szigetvárott:** **Salamon Gyula** gyógyszer. és **Visy Sándor** gyógyszer.

Kathreiner féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a **Kathreiner-féle**
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely **Kathreiner** gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A **Kathreiner-féle** kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s ez okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatásági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a **Kathreiner-kávét** a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A **Kathreiner-féle** kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a **Kathreiner-féle** kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon **Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét** használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

